

ZWIĄSTUN

Nr 7(115) 2021

Data wydania 4.VII. 2021r.

Namaszczenie Chorych Skutki sakramentu namaszczenia chorych

W Ewangeliach znajdujemy wiele opisów spotkań Jezusa z chorymi. Zbawiciel uzdrawiał nie tylko ich ciała, ale i dusze. Dzisiaj nadal jest On obecny wśród chorych, cierpiących i porzuconych przez widzialny znak swojej łaski – sakrament namaszczenia udzielany przez Kościół. W jaki sposób Bóg działa przez ten sakrament? Jakie są jego skutki?

W przypowieści o miłosiernym Samarytaninie ewangelista Łukasz, lekarz z zawodu, przedstawia nam, jak w czasach Jezusa leczono rany człowieka. „Samarytanin (...) opatrzył [pobitemu] rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydło, zawiózł go do gospody i pielęgnował go” (Łk 10, 33-34). Namaszczenie chorych przynosi dar uzdrowienia. Chrystus leczy całego człowieka: duszę i ciało. Spotkanie z Nim w sakramencie przynosi łaskę umocnienia. W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „Pierwszą łaską sakramentu namaszczenia chorych jest łaska umocnienia, pokoju i odwagi, by przezwyciężyć trudności związane ze stanem ciężkiej choroby lub niedołęstwem starości” (KKK1520). Poza tym „**wsparcie Pana przez moc Jego Ducha ma prowadzić chorego do uzdrowienia duszy, a także do uzdrowienia ciała, jeśli taka jest wola Boża**. Ponadto, «jeśli popełnił grzechy, będą mu odpuszczone» (Jk 5, 15)” (KKK1520).

W czasach Jezusa olej służył nie tylko do opatrywania ran. Używano go do namaszczenia królów i proroków. W Księdze Samuela tak czytamy o namaszczeniu króla Dawida: „Pan rzekł: «Wstań i namaść go, to ten». Wziął więc Samuel róg z oliwą i namaścił go pośrodku jego braci. Począwszy od tego dnia duch Pański opanował Dawida”. (1 Sm 16, 12-13). Namaszczenie oznaczało wybraństwo z woli Bożej, misję, zadanie do wypełnienia. Każdy cierpiący jest w jakimś sensie wybrańcem Bożym. Stąd Katechizm stwierdza: „Przez łaskę tego sakramentu **chory otrzymuje siłę i dar głębszego zjednoczenia z męką Chrystusa**. Jest on w pewien sposób konsekrowany, by przynosić owoc przez upodobnienie do odkupieńczej męki Zbawiciela” (KKK 1521).

Cierpienie człowieka nie jest bezsensowne, jeśli człowiek potrafi nadać mu nowy sens w Chrystusie. Bł. Jan Paweł II, sam cierpiący, podkreślał niejednokrotnie, że właściwe przyjęte i ofiarowane Bogu jest darem dla Kościoła. W Liście Apostolskim o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia napisał: „Tajemnica Kościoła — owego Ciała, które dopełnia ukrzyżowane i zmartwychwstałe Ciało Chrystusa — wskazuje równocześnie na ową przestrzeń, w której cierpienia ludzkie dopełniają cierpienie Chrystusa”. (Salvifici Doloris, 24). Katechizm poucza nas, że „wierni, którzy przyjmują sakrament [namaszczenia], «łącząc się dobrowolnie z męką i śmiercią Chrystusa, przysparzają dobra Ludowi Bożemu». (...) Ze swej strony **chory przez łaskę tego sakramentu przyczynia się do uświęcenia Kościoła** i do dobra wszystkich ludzi, za których Kościół cierpi i ofiaruje się przez Chrystusa Bogu Ojcu” (KKK 1522).

Sakrament namaszczenia daje też siłę do pokonania zniechęcenia i twógi przed śmiercią (por. KKK 1520). Jak czytamy w Katechizmie, namaszczenie chorych jest „ostatnie w szeregu świętych namaszczeń, które znaczą całe życie chrześcijanina: namaszczenie przy chrzcie wycisnęło na nas pieczęć nowego życia; namaszczenie przy bierzmowaniu umocniło nas do życiowej walki. To **ostatnie namaszczenie otacza koniec naszego ziemskiego życia jakby ochroną, zabezpieczającą nas na ostatnią walkę** przed wejściem do domu Ojca” (KKK 1523).

Zapamiętajmy: „Sakrament namaszczenia chorych udziela specjalnej łaski, która jednoczy wewnętrznie chorego z męką Chrystusa, dla jego własnego dobra oraz dla dobra Kościoła, dając mu pocieszenie, pokój, siłę, a także przebaczenie grzechów, jeżeli chory nie mógł się wyświadczyć. Sakrament ten prowadzi niekiedy także, jeśli taka jest wola Boża, do uzdrowienia ciała. W każdym przypadku namaszczenie to przygotowuje chorego na przejście do domu Ojca” (Kom KKK 319).

c.d.n. / Zaczepnięte z parafii Strachówka /

ŚWIĘTY PRZYPOMINA — DEKALOG VII

Kiedy słyszymy: «nie kradnij», to rozumiemy, że jest rzeczą moralnie złą przywłaszczać sobie cudzą własność. Ta prosta oczywistość Dekalogu wypisana jest zarazem w świadomości moralnej, czyli w sumieniu człowieka.

Jan Paweł II

Srebrny jubileusz kapłaństwa ks. Roberta

Zdjęcia — P.P.

20 czerwca br ks. Robert obchodził swoje szczególne święto: 25 lat kapłaństwa. W Jego intencji, dziękując za dar powołania, odprawiona została jubileuszowa Msza Św. Homilię wygłosił przybyły specjalnie na tą uroczystość ks. Radosław. Jej tematem głównym było oczywiście kapłaństwo, jego trudy, ale także rola powołania i radość spełniania Woli Boga. Msza zgromadziła wielu parafian, którzy w jej końcowej części mieli możliwość złożenia życzeń i gratulacji.

Ks. Robercie, niech dobry Bóg darzy Cię zdrowiem i pokojem, a Matka Boża ma w Swej opiece i wyprasza potrzebna łaski, abyś dalej z odwagą i mocą kroczył po trudnych ścieżkach kapłańskiego życia.

Kilka dni później doszła jednak i smutna wiadomość: Ks. Robert Białkowski, decyzją ks. Biskupa został przeniesiony do pracy w innej miejscowości. Nowym miejscem jego posługi została parafia pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Błogim Szlacheckim.

Dziękujemy Ks. Robertowi za trzy lata obecności wśród nas i życzymy aby słowa o radości powołania wypowiedziane podczas Mszy Św. Jubileuszowej stały się Jego radością. P.P.

POŻEGNANIE

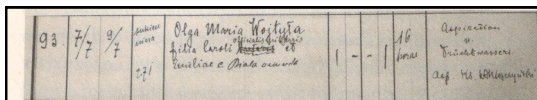
Pod koniec 1915 roku Emilia spodziewała się drugiego dziecka. Nadal trwała wojna i czas był niepewny, szczególnie w rodzinach wojskowych. Olga, Maria urodziła się 7 lipca 1916 roku w Białej, w kamienicy przy ulicy Sukienniczej 271, obecnie to ulica Szkolna 12 w Bielsku- Białej. Mieszkanie należało do rodziny ze strony Kaczorowskich. Pierwsze imię przyjęła od siostry, a drugie od matki Emilii. Poród przyjęła położna Emma Kubień i ona udzieliła dziecku chrztu. Ojcem chrzestnym dziewczynki był mąż położnej, Jan. Dziecko musiało przyjść na świat bardzo słabe skoro zostało „ochrzczone z wody w niebezpieczeństwie śmierci przez położną”. W parafii Opatrzności Bożej w Bielsku - Białej w księdze pogrzebów została sporządzona notatka w języku łacińskim: „*Olga Maria Wojtyłowa, córka Karola, urzędnika wojskowego i Emilii, urodzona w Białej, zmarła 7 lipca 1916 roku, została pochowana 9 lipca; żyła 16 godzin*”. Zamieszczona jest również notatka w języku niemieckim, w której za przyczynę śmierci dziecka podano: „*zachłyśnięcie się wodami płodowymi*” oraz adnotacja: „*ksiądz Władysław Mączyński, który dokonał pokropku*”.

W Kościele katolickim w przypadku zmarłych niemowląt w trakcie pogrzebu stosuje się ceremoniał „pokropienia”. To uproszczona forma pogrzebowa, podczas której kapłan ubrany jest w białe szaty liturgiczne symbolizujące niewinność i modli się nad trumną z ciałem dziecka, a następnie odbywa się pokropienie trumny wodą święconą.

Dziewczynka została pochowana na cmentarzu parafialnym w Białej. Nie spoczęła w grobie rodzinnym rodziców Karola Wojtyły seniora. Prawdopodobnie pochowano ją w części przeznaczony do pochówku dzieci. Nikt nie odtworzy tamtych wydarzeń oraz przyczyny ukrywania narodzin i śmierci siostry przed Lolkim. Edmund miał wówczas jedenaście lat i na pewno wiedział o tej wielkiej, rodzinnej tragedii. Jan Paweł II o istnieniu Olgi dowiedział się po latach, kiedy był już papieżem.

W rodzinie Kaczorowskich śmierć dzieci nie była tematem tabu. W pierwszej połowie XX wieku śmiertelność wśród niemowląt była wysoka. Na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie razem z Olgą, siostrą Emilii pochowano jej niespełna roczną córeczkę Anulkę. Dlaczego Emilia i Karol podjęli taką decyzję? Dlaczego jej istnienie było tajemnicą ukrywaną przed młodszym synem? Dlaczego podczas późniejszych ekshumacji ciał żony i starszego syna, Karol senior pominął zmarłą córkę?

Maria Kaczorowa, zaprzyjaźniona sąsiadka z Wadowic wspominała: „Pani Emilia bolała nad tym, że straciła córkę. Mało wiemy o tej sprawie(...). Nie wiem, czy jej córeczka już urodziła się nieżywa, czy też zmarła jako niemowlę? Nigdy pani Wojtyłowej nie wypytywałam o szczegóły”.

Olga Maria Wojtyła urodziła się i zmarła 7 lipca 1916 r. w domu przy ulicy Szkolnej (dawniej: Sukienniczej 6, w wykazie miejskim nr 271) w Białej Krakowskiej - obecnie Bielsko-Biala. Zapis na ten temat pochodzi z Księgi pogrzebów z lat 1914-1916 z archiwum parafii Opatrzności Bożej w Bielsku-Białej.

DWK

Pielgrzymka Apostolatu Margaretka do Kalwarii Zebrzydowskiej

W sobotę 12 czerwca 2021r. ze Starachowice, grupa 34 osób wraz z proboszczem Parafii Św. Brata Alberta ks. kanonikiem Andrzejem Głogowskim, dar za 40 lat kapłaństwa, wyruszyła do Kalwarii Zebrzydowskiej. W tym dniu z całej Polski przybyli członkowie Apostolatu Margaretka, którzy codziennie modlą się za kapłanów. Głównym punktem pielgrzymki była Msza św., której przewodniczył bp Janusz Mastalski. Swoją pobyt w sanktuarium rozpoczęliśmy od modlitwy różańcowej przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następnie wysłuchaliśmy konferencji, którą wygłosił Ks. Bogusław Nagel, Krajowy Duszpasterz Apostolatu Margaretka.

W południe celebrowano Eucharystię. Na Jej początku o. Konrad Cholewa OFM przywitał wszystkich zebranych na modlitwie.

W czasie liturgii homilię wygłosił bp Janusz Mastalski.

- *Na początku tej homilii chcę wam powiedzieć: Dziękuję. Chcę wam podziękować za to, że staracie się nie tylko modlitwą, ale również swoim życiem – powiedział biskup.*

Zwrócił uwagę na cnoty Maryi, które wyrażały Jej serce. Wśród nich pokora, wdzięczność, pokój, miłość. Serce Maryi „umiało zapomnieć o sobie”, by Bóg mógł dokonać rzeczy większych, a nawet niemożliwych. Biskup zachęcał, by wpatrywać się w Niepokalane Serce Maryi, którego kontemplacja może przemieniać nasze ludzkie serca.

Po Mszy świętej wszyscyśmy uczestniczyli w Drodze Krzyżowej w bazylice, która zakończyła pobyt w sanktuarium. Następnie udaliśmy się do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia do Krakowa - Łagiewnik, by ucałować relikwie Św. Faustyny. W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się w Miechowie w Bazylice Grobu Pańskiego, gdzie znajduje się najstarsza i najwierniejsza replika Grobu Bożego w Europie oraz kopia Całunu Turynskiego. Ze śpiewem na ustach powróciliśmy do swych domów przywitani deszczem i napełnieni mocą Ducha Świętego w oczekiwaniu na kolejne spotkanie z Maryją, która prosi byśmy otoczyli modlitwą swoich kapłanów.

„Margaretka” Stasia A.

Zwiastun

Adres: Parafia p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach
Starachowice 27-200, Al. Najświętszej Maryi Panny 7
tel. **kancelarii parafialnej — 500 152 994**

Str. internetowa: www.parafialazy.pl / nowa str. /
E-mail: [lasy@poczta.onet.pl](mailto:lazy@poczta.onet.pl)

Nr konta: 35 2030 0045 1110 0000 0164 0230

NA FACEBOOKU: <https://www.facebook.com/pages/Parafia-pw-Matki-Boskiej-Czestochowskiej-w-Starachowicach/579311342087755>

IV RÓŻANIEC

"9 miesięcy dla życia od poczęcia, aż do naturalnej śmierci, o odnowę moralną naszego Narodu i Miłosierdzie Boże dla Polaków i świata" to IV miesiąc Publicznej Modlitwy na Różańcu.

Rycerstwo Niepokalanej "pielgrzymuje" z różańcem w rękę przez skrzyżowania ulic i placów naszego miasta. W czerwcu, na skrzyżowaniu ulic: Stalowa - Botaniczna, w obrębie parafii św. Brata Alberta w dzielnicy Orłowo wraz z Ks. Kanonikiem - Proboszczem tej parafii, panami: organistą i kościelnym oraz pieśniarzem "Serdeczna Matko... o godz. 16:00 zgromadziło się 31 osób, aby w Tajemnicach Bolesnych, przebłagać Boga za grzechy aborcji i modlitewnym "szturmem do nieba" prosić przez Maryję o ratunek, aby prawo każdego człowieka do życia, a szczególnie poczętego i bezbronego, było chronione przez ustawę.

Tyle osób ginie tragicznie, umiera na wirusy obecnej cywilizacji ... jednocześnie: zabiegamy o "skuteczne" szczepionki ratujące życie, a NIE słyszymy "krzyku nienarodzonych istnień ludzkich, których życia pragnie Bóg" niech słowa Czciwego Sł. Bożego, Prymasa 1000-lecia Ks. St. Wyszyńskiego, na nowo obudzą sumienia Europejczyków i Polaków: **"naród, który zabija własne dzieci, jest narodem bez przyszłości. Zginajcie koła przed każdym rodzącym się życiem. Przed dziecieniem. Wy - rodzice, Wy - lekarze i pielęgniarki, wy - rządzący dziś każdym narodem. Wy wszyscy, od góry do dołu, którym powierzona jest straż życia w Narodzie, którzy macie prowadzić go ku życiu, nie ku śmierci i zagładzie! Szanujcie Życie! dla dobra narodu!"**

Największą radością spotkania, był wzór matek i babć, które przyszły z dziećmi na ten różaniec, aby własną postawą uczyć modlitwy, miłości do Boga i Niepokalanej oraz szacunku do życia. Niech TEN przykład autentycznego wychowania w wierze, wyzwała wśród ojców i matek chęć naśladowania.

Po Litaniu do Św. Br. Alberta, odśpiewaniu "Boże coś Polskę..." i Błogosławieństwie Ks. Andrzeja wszyscy zostali zaproszeni na 25 lipca do parafii NSJ na os. Majówka. JESTEŚ ZA ŻYCIEM ? bądź z NAMI

Zofia Falkiewicz

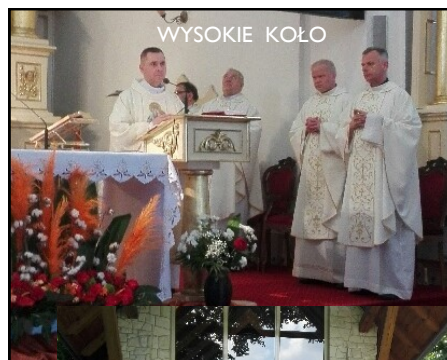
Dziękujemy władzom naszego miasta, że zawsze jesteście chronieni przez policję.
25 czerwiec 2021r

PIELGRZYMKA

Główną intencją, każdego Zjazdu "Margaretek" jest zawsze modlitwa za kapłanów. Promotorem tych spotkań jest Ks. Kan. Grzegorz Tęcza - diecezjalny duszpasterz Apostolatu „Margaretka”, a obecnie Proboszcz parafii Wniebowzięcia NMP i św. Geroncjusza w Sławnie k/Opoczna. Na XIV spotkaniu w Wysokim Kole, zaszczyliło swoją obecnością naszą 30-t osobową grupę (ze Starachowic i okolic) dwóch kapłanów: Ks. Kan. Andrzej Głogowski - proboszcz parafii pw. Św. Brata Alberta i Ks. Kan. Henryk Wólczyński - proboszcz parafii pw. Św. Judy Tadeusza.

W programie dnia: powitanie pielgrzymów o godz. 10:00, konferencja Ks. Marka Adamczyka poświęcona Sł. Bożemu Kard. S. Wyszyńskiemu. Ukazanie Prymasa Tysiąclecia jako Patrona ludzi, którzy borykają się ze sprawami pozornie beznadziejnymi, o takie Zawierzenie Matce Bożej, jakiego dokonał Prymas, o ducha Modlitwy i bardzo uważne, chronienie swojego serca przed nienawiścią. Kolejno Adoracja N.S. połączona w 19 - tym dniu miesiąca z "Pół - godzinną modlitwą za kapłanów przez wstawiennictwo Św. Józefa" - prowadzona przez naszą grupę. Pielgrzymkę zwieńczyła Msza Św. o godz. 12:15 pod przewodnictwem ks. dr. Marka Adamczyka, obecnie rektora WSD w Radomiu. W homilii Ks. Marek nawiązał: *"abyśmy się nie zamartwiali, bo przeszłość jest w rękach Boga i już nic z nią nie możemy zrobić, przyszłość jest niepewna, ona też jest w rękach Pana Boga. To, co jest w naszych rękach, to teraźniejszość. Cieszyć się nam trzeba z bogactwa, które płynie z relacji do Boga, a o którą nam trzeba prosić Ducha Św., który uświęca i jest naszym, najlepszym doradcą.* Kustosz Sanktuarium Ks. Mucha podziękował nam za ofiarę 300 zł, którą złożyliśmy jako Dar M. B. Różańcowej oraz licznie przybyłym "Margaretkom" z diecezji, za osobistą modlitwę w intencji kapłanów, aby oni mogli wiernie trwać w powołaniach i spełniać swą posługę wobec całego Kościoła. Kolejnym punktem tego DNIA, było Sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej i Parafii św. Wojciecha w Wąwolnicy i Koronka do B. Miłosierdzia o 15:00 z ks. Łukaszem w Cudownej Kaplicy przed Figurą Matki Bożej, słynącej cudami. W drodze do Nałęczowa, wstąpiliśmy do Kaplicy, w której jest kamień z objawień Maryi ze śladami Jej stóp. Pani przewodnik w Nałęczowie ubogaciła nas w wiedzę dot. m.in. S. Żeromskiego i B. Prusa, a także przybliżyła historię zabytków tego uzdrowskiego miasta, którego klimat umacnia i wycisza ludzkie serca. Soczysta zieleni Pięknego Parku, koila nasze zmęczenie, słonecznego, upalnego lata. Nasyceni duchem modlitwy, krajobrazu i wrażeń powróciliśmy bezpiecznie, aby w zaciszu swoich domów odpocząć po całodziennym wędrowcu (...) kiedy to w spiekocie dnia, przemierzaliśmy tyle dróg ... i już tęsknimy do Ciebie Matko, Szafarko Łask.
Z.F.

WYSOKIE KOŁO

WĄWOLNICA

NAŁĘCZÓW

ZWIASTUN - katolicki miesięcznik parafialny, ukazujący się w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach (os. Łazy)
Redaguje Zespół: ks. Grzegorz Roszczyk, Irena Górecka -Wrona /skład/, Renata Minda - Juda, Paweł Perchel , Paula Andriulonis /str. www /, Donata Witkowska - Kowal,
Współpraca przy n-rze: Stanisława Adamus, Zofia Falkiewicz, Krystyna Pytel, Marek Śliwiński

BIERZMOWANIE 2021

Swoją obecnością, 10 czerwca 2021r., zaszczylił naszą Parafię Ks. Biskup senior Henryk Tomasik. Udzielił naszej młodzieży Sakramentu Bierzmowania. W czasie uroczystej Mszy świętej, aktywnie w liturgii uczestniczyli rodzice i młodzież. Wszyscy zebrani na uroczystości goście, modlili się o dary Ducha Świętego, aby ci młodzi ludzie, mogli swojej wiary bronić, według niej żyć i ją pogłębiać
Bardzo dziękuję wszystkim, za przygotowanie tej uroczystości. Ks. Grzegorz R.

POŚWIĘCONE

W tym samym dniu, w którym odbyło się Bierzmowanie, Ks. Bp H. Tomasik poświęcił również wyremontowaną przez członków Stowarzyszenia FKS, główną część po naszej byłej kaplicy. Należy podkreślić, że większość pomieszczeń została wyremontowana dzięki staraniom poszczególnych grup skupionych przy parafii na łazach np. AA, Klub Seniora, Motylkowe Wzgórze, Rycerzy Kolumba.

Od tej chwili dzieci, młodzież, ale i osoby dorosłe mogą korzystać z różnego rodzaju gier klubowych. Wyrabiają one sprawności zarówno manualne jak i intelektualne. Pomagają w panowaniu nad stresem w wielu trudnych sytuacjach. Dzięki tym grom możemy wraz z przyjaciółmi ćwiczyć swoją koncentrację i zręczność. To jest bardzo ważna umiejętność, niezwykle przydatna w życiu codziennym oraz w pracy. Dzięki temu uczymy się jak skupić swoją uwagę na jednej konkretnej rzeczy, pomijając cały chaos, który jest wokół nas. Dobrzy gracze mają opanowaną koncentrację do perfekcji. Tak, więc słuszność tego projektu, jeśli ktokolwiek miałby jakiegokolwiek wątpliwości jest w pełni uzasadniona.

IGW

Nowi Rycerze Kolumba

W sobotę 22.05.2021 r. w wigilię święta. Zesłania Ducha Świętego w naszym kościele odbyła się ceremonia przyjęcia nowych braci do naszego zakonu. Przyjęto trzech nowych rycerzy.

Dwu do rady 15015 działającej przy naszej parafii, w tym ks. Roberta naszego wikariusza oraz jednego brata do rady 15894 działającej przy parafii Wszystkich Świętych. W czasie ceremonii dwu braci zostało nominowanych do stopnia rycerskiego.

Ceremonię przeprowadził zespół inicjacyjny naszej rady 15015. W ceremonii uczestniczył Delegat Rejonowy Rejonu 3 zacny Brat Ryszard Nosowicz.

Marek Śliwiński

KLUB SENIORA I MOTYLKI

Początek czerwca to już tradycyjny rajd rowerowy z okazji Dnia Dziecka. Nasze seniorki wraz z przedstawicielami "motylków" i Zwiastunem przygotowały poczęstunek dla uczestników - tradycyjnie grill i coś słodkiego.

20 czerwca zespół wokalny Cantare wraz ze Scholą Rycerzy Kolumba wyśpiewał życzenia ks. Robertowi Białkowskiemu w czasie jego Jubileuszu 25-lecia Świeceń Kapłańskich.

Pandemia odpuściła, mogliśmy wyruszyć na wycieczkę. I tak wybraliśmy się do Wieliczki i Krakowa. Po zwiedzeniu kopalni soli i spacerach podziemnymi korytarzami "w chłodzie", ruszyliśmy do Krakowa. Skąpany w słońcu Wawel, Rynek, Sukiennice, Kościół Mariacki, Brama Floriańska - to miejsca w które m.in. zawitała nasza grupa. Humory dopisywały, wszyscy wrócili zadowoleni, choć troszkę zmęczeni.

Już wakacje, a tym samym niemal rok działalności naszego Klubu Seniora. Zakończyliśmy go grillem. Choć w sierpniu czeka nas jeszcze kilkudniowy wypad do Sielpi. A potem z nowymi pomysłami, energią i zapałem ruszymy do kolejnych działań.

ZAPRASZAMY DO NASZEGO KLUBU!!! I nie tylko seniorów!.

Naprawdę warto. Kto zainteresowany, a się waha niech podpyta te osoby, które należą już do klubu ..."jak to u nas / z nami jest.." :))

K.P.

Więcej zdjęć w kolejnym numerze !

PARAFIALNY RAJD ROWEROWY

Co roku od kilku lat w miesiącu czerwcu odbywają się parafialne, integracyjne spotkania połączone z aktywnością ruchową. Mają one formę rajdu rowerowego, który kończy się wspólnym biesiadowaniem przy tradycyjnym grillu. Wyjątek stanowił ubiegły rok, kiedy to zawirowania spowodowane, „szalejącym” wirusem ograniczyły częściowo (szczególnie w I-szych miesiącach) nasze spontaniczne i cykliczne imprezy. Ogłoszony na tydzień wcześniej przez Ks. Proboszcza - rajd, na nowo wrócił do kalendarza spotkań parafialnych. W sobotnie popołudnie 12 - tego dnia miesiąca, stawilo się na placu przykościelnym 10 - ciu cyklistów, przygotowanych do pokonania ustalonej trasy. Pierwsza jej wersja połączona z atrakcją podróży ciuchcią, niestety z powodu alertu pogodowego i odwołania kolejki, uległa zmianie. Cała, zwarta grupa, w której dominowali najbardziej gorliwi ministranci, z Ks. Proboszczem na czele, ruszyła wytyczoną trasą - Adamów - Styków - Brody - Dziurów - Łazy. Jak zawsze rzeczywistość przynosi ze sobą konieczność dokonywania korekty, tak i tym razem wydolność „pierwszoroczników” wymusiła rozdzielenie peletonu i najmłodszy stażem rajdowcy pojechali krótszą trasą - Adamów - Styków stacja - Łazy. Całość rajdu przebiegła bez żadnych problemów, a szczególnie sprzyjająca aura pogodowa uprzyjemniała naszą aktywność ruchową obcowaniem z piękną, leśną przyrodą. Wszyscy uczestnicy imprezy szczęśliwie dotarli do mety, tj. miejsca rozpoczęcia rajdu - placu przy kościele. Czekali już tam współuczestnicy imprezy - mniej nastawieni na aktywność ruchową - sportową, ale nie mniej ważni. Pod wiatrą piknikową, drugą część spotkania, przygotowali członkowie Stowarzyszenia „Motylkowe Wzgórze”. Na powracających rowerzystów czekały więc wspaniałe przysmaki, które uzupełniły spalone kalorie. Tak naprawdę był to pyszny poczęstunek, za który należą się serdeczne podziękowania Ks. Proboszczowi i Paniom ze Stowarzyszenia. Wielkie dzięki! Łaskawie traktująca nas pogoda pozwoliła na zorganizowanie po posiłku aktywności z udziałem młodszych uczestników. Wesołą i mocno integrującą formą była zabawa z wykorzystaniem chusty animacyjnej, która połączyła zorganizowaną grupę młodszych i starszych. Niestety zaraz po tym, strugi deszczu przegoniły rozbawionych uczestników pod dach wiaty i do końca trwania spotkania nie dały szansy na zorganizowanie się pod gołym niebem. Wtedy wielkim zainteresowaniem okazała się świetlica parafialna ze swoimi atrakcjami. Dla niektórych były one tak fascynujące, że zakończenie imprezy i powrót do domu przesunęły się na późne godziny wieczorne. Zadowoleni, usatysfakcjonowani uczestnicy kolejnego wypadu rowerowego, dali wyraz, że nie należą do kanapowców, że nadal „chce im się chcieć” - korzystać, uczestniczyć, być razem, współtworzyć tradycję, zabawę. Dzielić radosną atmosferę w grupie połączonej duchem wspólnoty chrześcijańskiej i parafialnej.

RMJ